Gemeente Rotterdam
t.a.v. de heer F. Achbar, wethouder
Per mail verzonden
Onderwerp: Eerste advies Jongerenraad

Rotterdam, 2 december 2025

Geachte heer Achbar, beste Faouzi,

Graag stellen wij ons aan u voor. Wij zijn de jongerenraad voor meer inclusiviteit, die op aandringen van Kinderombudsvrouw Stans Goudsmit is opgericht. De naam is nog een werktitel, binnenkort kiezen we een definitieve naam. U hebt de gemeenteraad in februari 2025 beloofd dat u een jongerenraad mogelijk zou maken en dat de Brede Raad 010 ons gaat ondersteunen. Dat is inmiddels in gang gezet en daarvoor bedanken wij u.

Wij hebben allemaal een beperking, al dan niet zichtbaar. In het VN-verdrag voor de rechten van de mens met een beperking staat dat iedereen met een beperking zoveel mogelijk moet kunnen meedoen in de samenleving. Nederland heeft dit verdrag geratificeerd. Daarmee verplicht de overheid zich ervoor te zorgen dat iedereen kan meedoen. Dat geldt dus ook voor de gemeente Rotterdam.

In ons dagelijks leven ondervinden wij dat de overheid een aantal dingen goed voor ons geregeld heeft. Zo kunnen we naar een aangepaste school, waar we kunnen zijn wie we willen zijn. Toch maken we ook mee dat de stad lang niet altijd voor ons toegankelijk is. Met toegankelijk bedoelen we niet alleen dat we ergens naar binnen kunnen, maar ook dat er best veel hobbels zijn om te kunnen meedoen. In ons eerste advies aan u willen wij u op een aantal algemene en een aantal bijzondere hobbels wijzen. We doen er ook voorstellen bij die u kunt regelen. Daar willen we graag met u over praten.

Publiciteitscampagne

Jongeren met een (on)zichtbare beperking lopen vaak tegen vooroordelen aan. Wie in een rolstoel zit, wordt vaak als een kind toegesproken. Alsof een rolstoel iets zegt over je verstand. Mensen kijken je vaak vreemd aan als je in een rolstoel zit. Wie bijvoorbeeld autisme heeft, kan prima functioneren als anderen rekening met hem of haar houden. Dat geldt ook voor mensen die anders met prikkels omgaan. En iemand met een licht verstandelijke beperking kan ook meedenken, al zal hij of zij misschien net iets meer tijd nodig hebben. Meer kennis over wat het is om met een beperking te leven, zou enorm bijdragen aan onderling begrip voor elkaar. De gemeente kan dit stimuleren met een publiciteitscampagne waarin zij Rotterdammers hierop wijst.

Zichtbaarheid

Jongeren met een zichtbare beperking, bijvoorbeeld in een rolstoel, zijn minder zichtbaar in het openbare leven omdat veel gebouwen niet goed toegankelijk zijn. Als je al ergens naar binnen kunt, krijg je snel te maken met andere obstakels. Zo is een aangepast toilet vaak niet geschikt voor mensen in een rolstoel. Als je in een rolstoel zit en geen zitfunctie hebt door een verlamming, heb je een tillift nodig om je behoefte te kunnen doen. Rotterdam heeft welgeteld één tillift in openbare

Per adres: Brede Raad 010 Schiekade 105 3033 BH Rotterdam info@brederaad-010.nl m. 06 – 25 64 12 15

ruimtes en die staat in diergaarde Blijdorp. Als je dus afhankelijk bent van een tillift om je behoefte te doen, kun je nergens anders langer dan twee, hooguit drie uur verblijven. Dat heeft tot gevolg dat jongeren in een rolstoel niet naar de bioscoop kunnen, niet naar een raadsvergadering kunnen, niet naar een toneelvoorstelling kunnen en niet een festival kunnen bezoeken. Hierdoor zijn jongeren in een rolstoel niet erg zichtbaar in de samenleving. Ze geven het een beetje op. En omdat andere mensen hen niet vaak zien, kijken ze al snel vreemd aan tegen mensen in een rolstoel. Het vergroot vooroordelen als je elkaar niet ontmoet.

De gemeente kan hier iets aan doen. Niet alleen heel praktisch door meer tilliften in de wc's van openbare gebouwen te installeren of in de voorwaarden voor een vergunning voor een festival op te nemen dat een wc met tillift op het terrein aanwezig moet zijn, maar ook door te werken aan vergroting van het bewustzijn onder de bevolking. Vaak lees je in stukken van de gemeente dat ze ergens naar 'streeft'. Dat zou van ons wel iets steviger mogen, bijvoorbeeld: 'de gemeente zorgt ervoor dat'.

Onderwijs

Na de middelbare school gaan de meeste jongeren naar het voortgezet onderwijs. Daar houden de voorzieningen voor jongeren met een beperking grotendeels op. Sommige van onze leden hebben daar zelf mee te maken gehad en moesten daar erg aan wennen. Meer bewustzijn onder docenten, mentoren en rectoren zou al helpen om jongeren met een beperking die overstap te laten maken. In uw contacten met scholen kunt u daarop wijzen.

Spontaan op stap

Net als andere jongeren willen jongeren met een beperking graag kunnen gaan en staan waar zij willen. Als vrienden je appen of je zin hebt om ergens een ijsje te gaan eten, dan zou het 'er kunnen komen' geen belemmering moeten zijn. Wat daarvoor nodig is, is een goed georganiseerd openbaar vervoer. Liften in stations moeten het doen, er moeten medewerkers zijn om mensen in en uit een metro, tram, of bus te helpen. De gemeente kan dit verlangen van de RET.

Het begint dus met toegankelijk openbaar vervoer, wanneer jongeren met een beperking zelfstandig, of met behulp van een OV-coach kunnen reizen. Maar er is ook een groep die dit níet kan. Voor hen is het collectief aanvullend vervoer de enige mogelijkheid.

Vervoer wordt er niet leuker op als je afhankelijk bent van Trevvel. De chauffeurs zijn vaak niet op tijd om je op te halen of ze komen te vroeg om je thuis te brengen. Weg spontaan uitstapje. De stress die je hiervan krijgt, is voor sommige jongeren een reden om dan maar zelf een taxi te bestellen. Dat is dan weer zo duur dat je dit maar heel af en toe doet. Betere afspraken maken met het bedrijf dat het leerlingenvervoer organiseert is dan ook belangrijk.

Dezelfde toegankelijkheid in openbare ruimtes is belangrijk als je ergens aan wilt meedoen. In gebouwen van de gemeente zijn vaak wel liften en andere hulpmiddelen, maar die werken niet altijd. Daar zou de gemeente direct iets aan kunnen doen door ze meteen te laten repareren.

Leven met een beperking is duur

Niet alle medicijnen die jongeren slikken, worden vergoed. Als je naar het ziekenhuis moet voor een behandeling kost dat vaak geld. Onze ouders kunnen niet allemaal fulltime werken omdat ze thuis voor ons zorgen. Dus zou het fijn zijn als de gemeente zoveel mogelijk kosten vergoedt.

Af en toe minder prikkels

Per adres: Brede Raad 010 Schiekade 105 3033 BH Rotterdam info@brederaad-010.nl m. 06 – 25 64 12 15

Rotterdam is een wereldstad waar het vooral in het centrum vaak druk is. Het is logisch dat er dan veel prikkels zijn. Niet iedereen is daar blij mee. Voor jongeren die last hebben van deze prikkels zou het fijn zijn als ze er soms even niet zijn. We snappen dat de gemeente winkeliers niet kan verplichten rustige winkelmomenten in te voeren. Wel kan ze ondernemers aanmoedigen of stimuleren hier rekening mee te houden. Een idee is dat je een noise canceling koptelefoon kunt opzetten als je een drukke winkel binnenstapt.

Gelijke kansen op de arbeidsmarkt

Officieel zullen werkgevers nooit zeggen dat ze een jongere met een beperking niet aannemen vanwege zijn of haar beperking. Toch weten we uit eigen ervaring dat dit wel gebeurt. De gemeente kan het goede voorbeeld geven door jongeren met een beperking wel een kans te geven. En dan niet alleen bij Rotterdam Inclusief, maar gewoon als ambtenaar binnen de gemeente Rotterdam. Ook kan de gemeente werkgevers aansporen jongeren met een beperking aan te nemen door er iets tegenover te stellen, bijvoorbeeld een bijdrage te geven voor de kosten van het aanbrengen van voorzieningen die nodig zijn voor een werkplek.

100% inclusief

Als de gemeente Rotterdam een echte inclusieve stad wil worden, is er nog veel werk te doen. Wij zouden hiervoor zelf een keurmerk kunnen maken. Bedrijven, stichtingen, openbare instellingen, zwembaden, clubs en verenigingen krijgen zo'n keurmerk als ze aan bepaalde voorwaarden voldoen. Een van die voorwaarden is dat een paar leden van onze raad hen bezoekt en beoordeelt op inclusiviteit. Als wij ze inclusief vinden, krijgen ze een keurmerk: 100% inclusief.

Voor een eerste vergadering hebben we best veel punten gevonden die beter kunnen. We zien heus wel dat veel dingen in ons leven goed georganiseerd zijn en we willen niet alleen maar klagen. We zijn trots op wie we zijn en we vinden dat iedereen moet kunnen zijn wie hij of zij wil zijn. We willen ons inzetten om dat voor iedereen mogelijk te maken en willen hierover graag met u praten. We komen dus graag binnenkort bij u langs. Regelt u dan even een wc met tillift in het stadhuis?

Met vriendelijke groet,

Jonginclusief010,

Zahraa al Mehamadawi, Sefa Aydemir, Eise Boerma, Milou de Bakker, Sana Ebrahimin, Tamar Hogeveen, Tygo Kasius, Jorja Seedorf, Bodhi Sripal, Freek van der Arend, Yannis Abdulahi, Liselot Damsteegt, Dina Lamers, Deveney en Ilona van Esschoten.

Per adres: Brede Raad 010 Schiekade 105 3033 BH Rotterdam info@brederaad-010.nl m. 06 – 25 64 12 15